

Dz.U. 1999 Nr 77 poz. 864

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 20 pkt 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa, w tym:

- 1) szczegółowe zasady prowadzenia zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa,
- 2) obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych związane z ewidencjonowaniem oraz prowadzeniem zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przepisach o rachunkowości – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 9, poz. 75) oraz przepisy szczególne wydane na jej podstawie lub na podstawie innych ustaw,
- 2) jednostce ewidencji podstawowej – należy przez to rozumieć państwową jednostkę organizacyjną zobowiązaną do prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, w zakresie przysługujących jej uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nie przypisanych państwowym jednostkom organizacyjnym – na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości,
- 3) jednostce ewidencji przedmiotowej – należy przez to rozumieć podmiot zobowiązany ustawą lub wydanymi na jej podstawie przepisami do prowadzenia odrębnej ewidencji określonych przedmiotowo składników mienia,
- 4) jednostce ewidencji podmiotowej oraz jednostce ewidencji zbiorczej – należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
- 5) jednostce pomocniczej ewidencji zbiorczej – należy przez to rozumieć właściwe terytorialnie delegatury Ministra Skarbu Państwa,

- 6) ustawie o uprawnieniach przysługujących Skarbowi Państwa – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014),
- 7) bilansie – należy przez to rozumieć bilans własny oraz bilans skonsolidowany, o których mowa w przepisach o rachunkowości,
- 8) ustawie o finansach publicznych – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1015 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778),
- 9) wkładzie majątkowym Skarbu Państwa – należy przez to rozumieć w szczególności:
 - a) fundusz założycielski w przedsiębiorstwach państwowych,
 - b) udziały i akcje w kapitale zakładowym spółek prawa handlowego,
 - c) fundusz statutowy w agencjach,
 - d) fundusz zasadniczy w państwowych szkołach wyższych,
 - e) fundusz jednostki badawczo-rozwojowej w jednostkach badawczo-rozwojowych,
 - f) fundusz instytucji kultury,
 - g) fundusz założycielski (statutowy) w fundacjach,
 - h) fundusz założycielski w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
 - i) fundusz własny w rozumieniu przepisów o rachunkowości w funduszach celowych posiadających osobowość prawną.

§ 3.

Majątek Skarbu Państwa oraz podmioty, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, polegają ewidencjonowaniu na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 4.

Przepisy rozporządzenia nie naruszają obowiązków państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, wynikających z odrębnych przepisów.

§ 5.

1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:
 - 1) państwowych jednostek organizacyjnych podległych organom władzy publicznej,
 - 2) innych państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono mienie Skarbu Państwa.
2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do niepaństwowych jednostek organizacyjnych uprawnionych do wykonywania praw w odniesieniu do mienia Skarbu Państwa na podstawie ustaw oraz przepisów wydanych na ich podstawie – z zakresu zadań zleconych administracji rządowej.
3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do Narodowego Banku Polskiego.

Rozdział 2

Zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne i jednostki, którym powierzono mienie Skarbu Państwa

§ 6.

1. Podmiot do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, jest obowiązany prowadzić ewidencję mienia Skarbu Państwa, na zasadach określonych w rozporządzeniu, w zakresie przysługujących mu uprawnień, z uwzględnieniem:
 - 1) właściwych dla danego podmiotu zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości,
 - 2) zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.
2. Podmiot, do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, ustala lub rejestruje stan mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 7.

Jednostka ewidencji podstawowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku, w formie bilansu, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 8.

Jednostka ewidencji podstawowej, będąca państwowa osoba prawną, sporządza sprawozdanie o wkładzie majątkowym Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku, w formie bilansu, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 9.

1. Jednostka ewidencji przedmiotowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku w formie informacji, której przedmiot, zakres i stopień szczegółowości jest zgodny z przedmiotem, zakresem i stopniem szczegółowości prowadzonej ewidencji.
2. Jednostka ewidencji przedmiotowej, sporządzająca sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa w formie wymaganej przez przepisy odrębne, jest zwolniona z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Zasady, tryb oraz terminy przekazywania informacji i danych związanych z ewidencjonowaniem majątku Skarbu Państwa

§ 10.

1. Jednostki ewidencji podstawowej przekazują ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, za pośrednictwem jednostki pomocniczej ewidencji zbiorczej, z zastrzeżeniem ust. 2, kopie bilansu – w terminach określonych dla przekazywania sprawozdań finansowych.
2. W odniesieniu do mienia Skarbu Państwa, znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jednostki ewidencji podstawowej przekazują kopie bilansu lub informacje za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, z uwzględnieniem ust. 1.

3. Jednostki ewidencji przedmiotowej łącznie z kopią bilansu przekazują, w trybie i w terminach, o których mowa w ust. 1, informację lub sprawozdanie, o których mowa w § 9.

§ 11.

W przypadku gdy do prowadzenia danej ewidencji przedmiotowej są obowiązane jednostki organizacyjne różnych szczebli, informację, o której mowa w § 9, przekazuje jednostka ewidencji przedmiotowej najwyższego szczebla ewidencyjnego.

§ 12.

Jednostka ewidencji podstawowej jest obowiązana przekazać ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa:

- 1) kopię aktu o powołaniu, podziale, połączeniu lub likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej albo jego uwierzytelniony odpis, chyba że czynności te wynikają z przepisów prawa,
- 2) kopię bilansu otwarcia w następstwie dokonanych zmian organizacyjnych,
- 3) kopie dokumentów albo ich uwierzytelnione odpisy, na podstawie których nastąpiły w danej jednostce organizacyjnej zmiany w dotychczasowym stanie majątku Skarbu Państwa, wynikające ze zmian organizacyjnych – w terminie 30 dni od dnia ich wydania lub sporządzenia.

§ 13.

Na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jednostka ewidencji podstawowej lub jednostka ewidencji przedmiotowej jest zobowiązana do złożenia dodatkowej lub uzupełniającej informacji, w zakresie prowadzonej ewidencji mienia Skarbu Państwa.

§ 14.

Każdy dokument sporządzony na potrzeby ewidencji majątku Skarbu Państwa powinien spełniać wymogi formalne umożliwiające identyfikację podmiotu sporządzającego, a w szczególności na dokumencie powinna być odcisnięta pieczęć podmiotu sporządzającego złożone podpisy osób odpowiedzialnych za sporządzenie i zatwierdzenie dokumentu wraz z podaniem stanowisk służbowych tych osób oraz daty złożenia podpisów, a także w dokumencie tym powinien być podany numer REGON podmiotu sporządzającego.

§ 15.

1. Każdy dokument o stanie mienia Skarbu Państwa jest przekazywany w formie pisemnej – oryginał albo kopia dokumentu oryginalnego i zapisu elektronicznego.
2. W przypadku braku możliwości technicznych sporządzenia właściwego dokumentu na nośniku elektronicznym, podmiot, któremu podlega jednostka ewidencji podstawowej, udostępnia środki techniczne niezbędne do sporządzenia zapisu elektronicznego.

Rozdział 4

Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa

§ 16.

Zbiorną ewidencję majątku Skarbu Państwa, w zakresie wynikającym z przepisu art. 2 pkt 3 ustawy o uprawnieniach przysługujących Skarbowi Państwa, prowadzi minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

§ 17.

1. Dokumenty o stanie majątku Skarbu Państwa, sporządzone przez jednostki ewidencji podstawowej i jednostki ewidencji przedmiotowej, stanowią źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.
2. Źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa stanowią w szczególności:
 - 1) dane księgowe urzędu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - 2) kopie bilansów jednostek ewidencji podstawowej,
 - 3) sprawozdania jednostek ewidencji przedmiotowej,
 - 4) informacje jednostek ewidencji przedmiotowej,
 - 5) informacje dodatkowe lub uzupełniające jednostek ewidencji podstawowej i przedmiotowej, sporządzone na rzecz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - 6) obliczenia i szacunki dokonane na potrzeby ewidencji zbiorczej przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

§ 18.

Do zadań ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 16, należy w szczególności:

- 1) gromadzenie danych o stanie mienia Skarbu Państwa,
- 2) gromadzenie danych dotyczących uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, przysługujących państwowym jednostkom organizacyjnym i innym podmiotom,
- 3) ustalanie i weryfikacja okresowa stanu mienia Skarbu Państwa,
- 4) kontrola ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa przez jednostki ewidencji podstawowej i przedmiotowej,
- 5) sporządzanie sprawozdań o stanie mienia Skarbu Państwa według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 19.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest obowiązany sprawdzić, pod względem, formalnym i rachunkowym, otrzymane dokumenty stanowiące źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.
2. W celu oceny merytorycznej prawidłowości otrzymanych dokumentów, stanowiących źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa – minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przedstawienia dokumentów, na podstawie których jednostka sporządziła bilans, sprawozdanie lub informacje o stanie mienia Skarbu Państwa.
3. Udostępnienie dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1998 r. w sprawie zakresu,

szczegółowych zasad i trybu kontroli przeprowadzanej przez Ministra Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 23, poz. 121).

§ 20.

1. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności wobec braku pełnych lub wiarygodnych danych co do stanu mienia Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może, w uzgodnieniu z właściwym dla danej jednostki ministrem, zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przeprowadzania inwentaryzacji części lub całości mienia Skarbu Państwa objętego prowadzoną ewidencją.
2. W komisji inwentaryzacyjnej, powołanej w trybie odrębnych przepisów, uczestniczy przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

§ 21.

Jeżeli przepisy odrębne w zakresie przedmiotowo wyodrębnionej ewidencji składników mienia Skarbu państwa, nie nakładają obowiązku prowadzenia ewidencji w ujęciu wartościowym – minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na potrzeby ewidencji zbiorczej może:

- 1) dokonać oszacowania wartości ewidencjonowanych składników mienia Skarbu Państwa,
- 2) ustalić wartość ewidencjonowanych składników mienia na potrzeby ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.

§ 22.

Wartość składników mienia objętych ewidencją zbiorczą majątku Skarbu Państwa, wyrażoną w walucie obcej, oblicza się według zasad określonych w art. 14 ust. 2 pkt 6 ustawy o finansach publicznych.

§ 23.

Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa jest prowadzona w ujęciu wartościowym, z podziałem rodzajowym składników uwzględniającym ich przeznaczenie, sposób zagospodarowania oraz ewidencjonowania, a także obejmuje dane dotyczące podmiotów wykonujących uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa.

§ 24.

1. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki wyróżnione rodzajowo w następujące grupy:
 - 1) majątek trwały, z uwzględnieniem stanu umorzenia, a w szczególności:
 - a) składniki majątku trwałego, w tym grunty i pozostałe nieruchomości, inwestycje rozpoczęte,
 - b) wartości niematerialne i prawne,
 - 2) finansowe składniki majątku trwałego, a w szczególności:
 - a) akcje i udziały w spółkach prawa handlowego,
 - b) obligacje,
 - c) inne papiery wartościowe
 - d) należności długoterminowe,

- 3) składniki majątku obrotowego, a w szczególności:
- a) rzeczowe składniki majątku obrotowego, w tym zapasy,
 - b) należności i roszczenia,
 - c) środki pieniężne,
 - d) krótkoterminowe papiery wartościowe przeznaczone do obrotu,
 - e) inne aktywa, a w szczególności składniki mienia zlikwidowanych lub upadłych:
 - państwowych osób prawnych,
 - spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa.
2. Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa obejmuje również inne składniki wskazane przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nie mieszczące się w grupach rodzajowych wymienionych w ust. 1, a zwłaszcza stanowiące pasywa państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 25.

W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki podlegające ewidencji na szczególnych zasadach i w zakresie określonym w odrębnych ustawach lub przepisach wydanych na ich podstawie, a w szczególności:

- 1) dobra kultury wpisane do inwentarza muzealiów – na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz.U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 2) dobra kultury wpisane do rejestru zabytków – na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz.U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 88, poz. 554 i Nr 115, poz. 741 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 3) zasoby archiwalne – na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 868 i Nr 155, poz. 1016),
- 4) zasoby biblioteczne – na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz.U. Nr 85, poz. 539 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 5) zasoby wodne – na podstawie ustawy z dnia 24 października 1974 r. – Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 6) drogi – na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212, z 1994 r. Nr 127, poz. 627, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 497, Nr 106, poz. 677 i Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126),
- 7) kopaliny – na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),

- 8) lasy – na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 484),
- 9) ustanowione ustawą monopole, a w szczególności:
 - a) gry losowe i zakłady wzajemne,
 - b) pasma transmisji telewizyjnej i radiowej,
 - c) ogólny dopuszczalny połów poszczególnych gatunków ryb,
- 10) rezerwy państwowe, a w szczególności:
 - a) rezerwy ogólne,
 - b) rezerwy celowe,
 - c) rezerwy mobilizacyjne,
 - d) rezerwy gospodarcze,
 - e) inne rezerwy mające cechy ustawowe rezerw państwowych,
- 11) zobowiązania Skarbu Państwa,
- 12) obciążenia publicznoprawne Skarbu Państwa, a w szczególności:
 - a) rekompensaty,
 - b) zaplanowane w budżecie państwa dochody z prywatyzacji,
 - c) gwarancje i poręczenia majątkowe,
 - d) inne obciążenia praw majątkowych Skarbu Państwa mające cechy ustawowe obciążeń publicznoprawnych,
- 13) inne zasoby, dla których ustawa lub przepisy wydane na jej podstawie nakazują prowadzić ewidencję praw majątkowych na zasadach szczególnych.

§ 26.

W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu państwa wyodrębnia się, wydzielone ustawą lub przepisami wydanymi na jej podstawie, składniki majątku Skarbu Państwa, w formie majątków odrębnych, a w szczególności:

- 1) zasób majątkowy oddany w zarząd:
 - a) Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu – Lasy Państwowe,
 - b) parkom narodowym,
- 2) zasób majątku powierzonego:
 - a) Agencji Mienia Wojskowego,
 - b) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej,
 - c) Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa jako mienie Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa,
 - d) Agencji Prywatyzacji,
 - e) Agencji Rezerw Materiałowych,

- g) Agencji Rynku Rolnego,
 - h) innym państwowym jednostkom organizacyjnym,
- 3) zasób majątku w użytkowaniu:
- a) Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad,
 - b) innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- 4) zasób nieruchomości Skarbu Państwa w gospodarowaniu:
- a) ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
 - b) starostów.

§ 27.

W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się prawa majątkowe, które stanowią wkład założycielski lub udział Skarbu Państwa w państwowych osobach prawnych, a w szczególności:

- 1) fundusz założycielski przedsiębiorstw państwowych,
- 2) fundusz założycielski agencji państwowych,
- 3) fundusz założycielski (statutowy) fundacji,
- 4) fundusz zasadniczy w państwowych szkołach wyższych,
- 5) fundusz jednostki badawczo-rozwojowej,
- 6) fundusz instytucji kultury,
- 7) fundusz założycielski w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- 8) fundusze własne w funduszach celowych posiadających osobowość prawną.

§ 28.

1. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa uwzględnia się sposób zagospodarowania lub przeznaczenia składników majątku w podziale na:

- 1) zasoby majątkowe służące bezpośrednio realizacji publicznych zadań ustawowych przez organy państwowe, a w szczególności:
 - a) zasób ogólnonarodowego dziedzictwa kulturowego,
 - b) grunty i zasoby naturalne,
- 2) zasób majątkowy państwowego sektora finansów publicznych w użytkowaniu:
 - a) państwowych jednostek budżetowych,
 - b) państwowych zakładów budżetowych,
- 3) zasoby majątkowe służące realizacji zadań publicznych państwa, wydzielone z majątku Skarbu Państwa w formie majątku odrębnego lub praw udziałowych w państwowych osobach prawnych,
- 4) zasób majątkowy wyłączony z realizacji publicznych zadań ustawowych państwa, a w szczególności:
 - a) prawa udziałowe Skarbu Państwa w podmiotach o charakterze gospodarczym,

- b) mienie pozostałe po likwidacji albo upadłości państwowych osób prawnych lub podmiotów, w których Skarb Państwa posiadał swoje udziały,
 - 5) prawa majątkowe, które na mocy obowiązujących przepisów zostały przypisane bezpośrednio państwu lub Skarbowi Państwa i nie zostały ujęte w wyżej określonych zasobach majątkowych.
2. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się ponadto zasoby przeznaczone na realizację zobowiązań publicznoprawnych, wynikające z ustaw lub przepisów wydanych na ich podstawie.

§ 29.

Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa prowadzi ewidencję zbiorczą w jednolitym i spójnym systemie informatycznym.

§ 30.

Na podstawie danych zawartych w ewidencji zbiorczej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa sporządza, w terminie do dnia 30 września, sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 31.

W odniesieniu do ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa za 1998 r. przepisy rozporządzenia stosuje się z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w 1998 r. co do sposobu ustalania stanu mienia Skarbu Państwa oraz składania sprawozdań o jego stanie.

§ 32.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.